

Sąsajos tarp akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų

Associations Between Academic Self-Efficacy and Higher Education Outcome Expectations

Augustas Rimkevičius

Mykolo Romerio universitetas
E. p. aurimkevicius@stud.mruni.eu

Santrauka. Straipsnyje pristatomu tyrimu siekta išsiaiškinti akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajas tarp vyrų ir moterų. Ankstesni tyrimai atskleidė, kad akademinis saviveiksmingumas ir aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų yra reikšmingi kognityviniai veiksniai, padedantys prognozuoti studentų akademinį elgesį – motyvaciją, atkaklumą ir atsparumą (Ponce, 2018). Taip pat moksliniai tyrimai rodo, jog saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai teigiamai susijęs su lūkesčiais dėl rezultatų. Vis dėlto daugumoje tyrimų aiškintasi šių konstrukčių sąsajos bendroje imtyje, neišskiriant lyties, kas gali būti svarbu kuriant specializuotas intervencijų ir prevencijų programas. Tyrime dalyvavę 174 studentai (116 moterų ir 58 vyrų nuo 18 iki 50 metų) pildė studentų akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų skalių klausimynus. Duomenų analizei naudoti koreliacijos koeficiento skaičiavimai, tiesinė regresinė analizė ir moderacinė analizė. Tyrimo rezultatai atskleidė, kad akademinis saviveiksmingumas yra statistiškai reikšmingai teigiamai susijęs su aukštojo mokslo lūkesčiais dėl rezultatų tiek bendroje imtyje, tiek analizuojant vyrų ir moterų grupes atskirai. Tiesinės regresijos analizė parodė, kad studentų akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai prognozuoja aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų. Moderacinė analizė leido suprasti, kad lytis šiam ryšiui įtakos neturi, todėl akademinis saviveiksmingumas yra stabilus aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų prognozuojantis veiksnys nepriklausomai nuo studentų lyties.

Pagrindiniai žodžiai: akademinis saviveiksmingumas, aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų, socialinė kognityvinė karjeros teorija.

Abstract. This study aimed to examine the associations between academic self-efficacy and higher education outcome expectations among male and female students. Previous research has shown that academic self-efficacy and higher education outcome expectations are important cognitive factors that help predict students' academic behavior – motivation, perseverance, and resilience (Ponce, 2018). Research also indicates that self-efficacy is significantly and positively related to outcome expectations. However, most prior studies have examined these constructs in overall samples without considering gender, which may be important when designing targeted intervention and prevention programs. A total of 174 adult students aged 18-50 participated in the study (116 women and 58 men). Participants completed questionnaires measuring academic self-efficacy and higher education outcome expectations. Data were analyzed using correlation analyses, simple linear regression, and moderation analysis. The results showed that academic self-efficacy was significantly and positively associated with higher education outcome expectations in the full sample as well as when women and men were analyzed

Received: 2026-02-05. **Accepted:** 2026-04-15.

Copyright © 2026 Augustas Rimkevičius. Published by Vilnius University Press. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Licence, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.

separately. Simple linear regression indicated that academic self-efficacy significantly predicted higher education outcome expectations. Moderation analysis revealed that gender did not moderate this relationship; therefore, academic self-efficacy appears to be a stable predictor of higher education outcome expectations regardless of students' gender.

Keywords: academic self-efficacy, higher education outcome expectations, social cognitive career theory.

Įvadas

Akademinis saviveiksmingumas ir aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų yra esminiai socialinės kognityvinės teorijos ir socialinės kognityvinės karjeros teorijos konstruktai, padedantys paaiškinti studentų motyvaciją, pastangas, savireguliaciją ir sprendimą tęsti studijas (Bandura, 1997; Lent, Brown & Hackett, 1994). Nors dalis tyrimų patvirtina, kad akademinis saviveiksmingumas teigiamai prognozuoja lūkesčius dėl rezultatų (Jiang et al., 2024), literatūroje aptinkama teorinių išimčių bei nevienareikšmių rezultatų, todėl ši prognostinių ryši svarbu tikslinti (Campos et al., 2022). Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvoje šia tema empirinių tyrimų stokoja.

Praktiniu požiūriu svarbu įvertinti, ar akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai prognozuoja studentų aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų, nes tai sudarytų tvirtesnę pagrindą universitetams planuoti intervencijas, nukreiptas į studentų motyvacijos ir akademinio įsitraukimo stiprinimą. Taip pat svarbu patikrinti, ar lytis moderuoja šį ryšį: jei ryšys stabilus abiem lytims, tai leistų kurti universalias prevencines ir intervencines priemones, o jei skirtųsi, – pagrįstų tikslingesnes, lyčiai jautrias strategijas (Sanchez et al., 2023). Tad šio tyrimo rezultatai galėtų prisidėti prie socialinės kognityvinės karjeros teorijos taikymo aukštojo mokslo kontekste ir suteiktų empirinį pagrindą sprendimams, susijusiems su studentų akademinio įsitikinimų bei lūkesčių stiprinimu.

Tyrimo tikslas – ištirti akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajas tarp vyrų ir moterų.

Tyrimo objektas – studentų akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajos.

Tyrimo uždaviniai:

1. Nustatyti akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajas tarp studentų (vyrų ir moterų bendrai), tarp moterų ir vyrų atskirai.
2. Įvertinti, ar studentų akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai prognozuoja jų aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų.
3. Įvertinti, ar lytis moderuoja ryšį tarp akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų.

Tyrimo metodai: koreliacijos koeficiento skaičiavimai, tiesinė regresinė analizė ir moderacinė analizė.

Tyrimo etika. Organizuojant tyrimą buvo atsižvelgta į dalyvių teises, jie susipažindinti su pagrindine informacija apie tyrimo autorių ir tikslą. Dalyvavimas tyrime buvo savanoriškas, neatlygintinas, garantuotas surinktų duomenų anonimiškumas ir konfidencialumas, jie apibendrinti ir naudoti tik mokslinio darbo tikslais.

Akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajos

Akademinis saviveiksmingumas yra vienas iš pamatinių edukacinės psichologijos konstruktyvų, kildinamas iš Banduros (1997) socialinės kognityvinės teorijos. Jis apibrėžiamas kaip studento įsitikinimas savo gebėjimu sėkmingai organizuoti veiksmus ir atlikti akademinės užduoties, kurios būtinos numatytiems tikslams pasiekti (Lee & Bong, 2022). Mokslinėje literatūroje sutariama, kad akademinis saviveiksmingumas atlieka svarbų vaidmenį studentų akademiniam gyvenime. Tyrimų rezultatai rodo, kad studentai, pasitikintys savo gebėjimais mokytis ir taikyti žinias, dažniau pasiekia geresnių rezultatų (Campos et al., 2022).

Socialinėje kognityvinėje teorijoje ir socialinėje kognityvinėje karjeros teorijoje akademinis saviveiksmingumas ir lūkesčiai dėl rezultatų laikomi esminiais kintamaisiais, padedančiais prognozuoti elgesį bei pasirinkimus (Bandura, 1997; Lent, Brown & Hackett, 1994). Nors šie konstruktai glaudžiai susiję, jie konceptualiai skiriasi: saviveiksmingumas apibūdina asmens įsitikinimą savo gebėjimu atlikti konkretų veiksmą, o lūkesčiai dėl rezultatų – įsitikinimą apie tikėtinas to elgesio pasekmes (Bandura, 1997; Fasbender, 2019). Aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų konstruktas taip pat apibrėžiamas kaip asmens įsitikinimai apie tikėtinas elgesio pasekmes akademinėje aplinkoje (Schunk & DiBenedetto, 2021). Remiantis klasikiniu teoriniu modeliu, saviveiksmingumas formuoja lūkesčius dėl rezultatų (Bandura, 1997), o empiriniai duomenys dažnai patvirtina, kad aukštesnis saviveiksmingumas siejasi su teigiamais lūkesčiais ir gali juos prognozuoti (Jiang et al., 2024). Vis dėlto ryšio stiprumas gali būti nevienodas, o kai kuriuose tyrimuose aptinkami ir abipusio poveikio požymiai (Campos et al., 2022), todėl svarbu tikslinti šio ryšio pobūdį konkrečiame kontekste. Pavyzdžiui, studentas gali turėti aukštą lūkesčių dėl rezultatų (pvz., „jei išmoksiu, gausiu gerą pažymį“), tačiau žemą saviveiksmingumą konkrečiai užduočiai (pvz., „aš nepajėgus to išmokti“), o toks derinys gali skatinti pasyvumą ir akademinės veiklos vengimą.

Aukštojo mokslo kontekste lūkesčiai dėl rezultatų yra reikšmingai susiję su studentų motyvacija ir akademinio atsparumu. Tyrimai rodo, kad pozityvūs lūkesčiai yra tiesiogiai susiję su didesniu pasitenkinimu studijomis bei noru jas tęsti (Bergin & Jimmieson, 2017), mažesniu akademinio atidėliojimu (Çayr & Kahveci, 2025) ir geresniais akademiniais pasiekimais (Ponce, 2018). Studentai, turintys aukštesnių lūkesčių dėl rezultatų, pasižymi geresniais laiko planavimo įgūdžiais ir lengviau adaptuojasi akademinėje aplinkoje (Campos et al., 2022).

Lyties vaidmuo šiose sąsajose literatūroje vertinamas nevienareikšmiškai: kai kur aptriami saviveiksmingumo ar lūkesčių skirtumai tarp lyčių priklausomai nuo studijų srities, tačiau lytis, kaip moderuojantis veiksnys, dažnai nepasitvirtina (Jiang et al., 2024). Dėl to tikslinga patikrinti, ar akademinio saviveiksmingumo ir lūkesčių dėl rezultatų ryšys yra panašus tarp moterų ir vyrų.

Tyrimo metodika

Tyrimo dalyviai buvo parinkti taikant patogiosios imties ir sniego gniūžtės atrankos metodus. Pagrindinis atrankos kriterijus buvo šiuo metu studijuojančio asmens statusas. Internetinė nuoroda į tyrimo klausimyną buvo siunčiama studentams per internetines susirašinėjimo programas, taip pat pristatyta gyvai universitete paskaitoje, pateikiant nuskaitymui skirtą skaitmeninį kodą, kviečiant dalyvauti tyrime ir prašant pasidalyti nuoroda su pažįstamaisiais, kurie taip pat yra studijuojantys. Galutinę tyrimo imtį sudarė 174 studentai: 116 moterų (67 %) ir 58 vyrai (33 %), kurių amžius – nuo 18 iki 50 metų.

Tyrimo instrumentai

Klausimyną sudarė 3 pagrindinės dalys: (1) studentų akademinio saviveiksmingumo skalė, (2) aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų skalė ir (3) demografiniai klausimai.

Studentų akademinis saviveiksmingumas vertintas *Studentų akademinio saviveiksmingumo skale* (Owen & Froman, 1988), kurią sudarė 33 teiginiai, tyrimo dalyvių vertinti pagal 5 balų Likerto skalę nuo 1 (labai mažai) iki 5 (gana daug). Teiginio pavyzdys: „Sistemiškai konspektuoti paskaitose dėstomą turinį“. Originalaus autoriaus pateikiamas skalės vidinis suderinamumas (Cronbach α : 0.81-0.91). Mūsų tyrimo rezultatai parodė, kad studentų akademinio saviveiksmingumo skalė pasižymėjo aukštu vidiniu suderinamumu (Cronbach α = 0.92). Panašus patikimumas nurodomas ir ankstesniuose tyrimuose (Ponce, 2018; Cronbach α = 0.902).

Studentų lūkesčiai dėl rezultatų buvo vertinami 19 teiginių *Aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų skale* (Flores, 2008). Skalės teiginius tyrimo dalyviai vertino pagal 10 balų Likerto skalę nuo 1 (visiškai nesutinku) iki 10 (visiškai sutinku). Tai vienmatis instrumentas, kurio teiginio pavyzdys: „Aukštesnysis išsilavinimas leis man gauti gerai apmokamą darbą“. Šiame tyrime skalės vidinis suderinamumas aukštas (Cronbach α = 0.93).

Rezultatai ir jų aptarimas

Prieš atliekant koreliacinę analizę buvo įvertintas kintamųjų skirstinių normalumas. Visoje imtyje akademinio saviveiksmingumo skirstinys atitiko normalųjį, tačiau aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų skirstinys pagal Shapiro-Wilk kriterijų nukrypo nuo normalumo. Vis dėlto asimetrijos ir eksceso reikšmės pateko į intervalą (-1; 1), todėl ryšiams įvertinti nurodomas Pearson r , o rezultatų stabilumui patikrinti papildomai pateikiamas Spearman ρ (Čekanavičius, Murauskas, 2009). Analizuojant tyrimo rezultatus lyties aspektu, moterų grupėje lūkesčių kintamasis nukrypo nuo normalumo, todėl pagrindiniams rezultatams taikytas Spearman ρ , o vyrų grupėje abiejų kintamųjų skirstiniai atitiko normalųjį skirstinį, todėl taikytas Pearson r (žr. 1 lentelę).

1 lentelė. Akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų sąsajos

Grupė	N	Pearson r	Spearman ρ	p
Visa imtis	174	0.419*	0.408*	< 0.001
Moterys	116	0.427*	0.464*	< 0.001
Vyrai	58	0.420*	–	< 0.001

Pastaba. * $p < 0.05$

Siekiant įvertinti, ar akademinis saviveiksmingumas yra reikšmingai teigiamai susijęs su aukštojo mokslo lūkesčiais dėl rezultatų visoje studentų imtyje, buvo apskaičiuoti koreliacijos koeficientai ($N = 174$). Nustatytas statistiškai reikšmingas vidutinio stiprumo teigiamas ryšys (Spearman $\rho = 0.408$, $p < 0.001$; papildomai: Pearson $r = 0.419$, $p < 0.001$). Toliau, atsižvelgiant į pirmąjį tyrimo uždavinį, šios sąsajos buvo įvertintos atskirai moterų ir vyrų grupėse.

Patikrinus, kaip akademinis saviveiksmingumas yra reikšmingai teigiamai susijęs su aukštojo mokslo lūkesčiais dėl rezultatų moterų imtyje ($N = 116$), gauta statistiškai reikšminga vidutinio stiprumo teigiama sąsaja (Spearman $\rho = 0.464$, $p < 0.001$; papildomai: Pearson $r = 0.427$, $p < 0.001$). Tai reiškia, kad studentų grupėje didėjant akademiniam saviveiksmingumui, didėja ir aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų. Vyrų imtyje ($N = 58$) taip pat nustatytas statistiškai reikšmingas vidutinio stiprumo teigiamas ryšys (Pearson $r = 0.420$, $p < 0.001$). Tai reiškia, kad vyrų grupėje taip pat kuo aukštesnis akademinis saviveiksmingumas, tuo teigiamesni aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų.

Gautas vidutinio stiprumo teigiamas ryšys tiek visoje studentų imtyje, tiek atskirai tarp lyčių rodo, kad studentai, pasitikintys savo gebėjimu sėkmingai atlikti akademinės užduoties, dažniau tikisi palankių aukštojo mokslo rezultatų. Ši išvada dera su socialinės kognityvinės teorijos prielaida, kad saviveiksmingumas siejamas su rezultatų lūkesčių formavimusi (Bandura, 1997), ir atliepia ankstesnių empirinių tyrimų duomenis, liudijančius teigiamą šių konstrukto ryšį (Jiang et al., 2024) bei teigiamą sąsają tiek moterų, tiek vyrų grupėse (Lent et al., 2018).

2 lentelė. Akademinio saviveiksmingumo skalės poveikis aukštojo mokslo lūkesčiams dėl rezultatų: paprastosios linijinės regresijos koeficientai ($N = 174$)

Kintamasis	B	Std. paklaida	β	t	p
Konstanta	4.177	0.530	–	7.888	< 0.001
Akademinis saviveiksmingumas	0.961*	0.159	0.419*	6.057*	< 0.001

Pastaba. Priklausomas kintamasis – aukštojo mokslo lūkesčiai dėl rezultatų. Modelio rodikliai: $R = 0.419$; $R^2 = 0.176$; $F(1, 172) = 36.69$; $p < 0.001$. * $p < 0.05$

Studentų akademinio saviveiksmingumo prognostinei vertei aukšto mokslo lūkesčiams dėl rezultatų įvertinti buvo taikyta paprastosios linijinės regresijos analizė. Visos imties

duomenimis ($N = 174$) atlikta paprastosios linijinės regresijos analizė parodė (2 lentelė), kad akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai teigiamai prognozuoja aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų ($B = 0.961$, $SE = 0.159$, $\beta = 0.419$, $t(172) = 6.06$, $p < 0.001$). Modelis buvo statistiškai reikšmingas ($F(1, 172) = 36.69$, $p < 0.001$) ir paaiškino 17.6 % priklausomo kintamojo dispersijos ($R^2 = 0.176$), todėl hipotezė, kad studentų akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai teigiamai prognozuoja jų aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų buvo patvirtinta. Šie rezultatai dera su socialinės kognityvinės teorijos prielaida, kad saviveiksmingumas siejamas su rezultatų lūkesčių formavimusi (Bandura, 1997), ir atitinka ankstesnių tyrimų rezultatus, kad saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai prognozuoja rezultatų lūkesčius akademiniam kontekste (Jiang et al., 2024). Vis dėlto paaiškinta maža dispersijos dalis ($R^2 = 0.176$) rodo, kad lūkesčius dėl rezultatų gali lemti ir kiti veiksniai (pvz., Lent et al. (2018) meta-analizėje nustatyta, kad nors saviveiksmingumo ir rezultatų lūkesčių ryšys yra statistiškai reikšmingas, jo efekto dydis yra mažas, todėl praktiniu požiūriu vien saviveiksmingumas paaiškina tik ribotą rezultatų lūkesčių variacijos dalį), o ryšio kryptis turėtų būti tikslinama longitudinaliais tyrimais, nes literatūroje aptinkamas ir galimas abipusis šių konstrukto ryšys (Campos et al., 2022).

3 lentelė. Lyties moderacinis poveikis akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų ryšiui ($N = 174$)

Kintamasis	B	SE	β	t	p
Konstanta	7.473	0.111	-	67.329	<0.001
Akademinis saviveiksmingumas	0.881	0.195	0.385	4.527	<0.001
Lytis	-0.407	0.192	-0.145	-2.118	0.036
Sąveika	0.228	0.330	0.059	0.689	0.492

Pastaba. N = visos imties dydis, $r_2 = 0.199$; $F(3, 170) = 14.094$; $p < 0.001$. B – nestandartizuotas regresijos koeficientas; SE – standartinė paklaida; β – standartizuotas regresijos koeficientas. Lytis koduojama kaip fiktyvusis kintamasis (0 = vyrai, 1 = moterys). Akademinis saviveiksmingumas centruotas vidurkio atžvilgiu.

Siekiant įvertinti, ar lytis moderuoja ryšį tarp akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų, atlikta regresinė analizė (3 lentelė), įtraukiant centruotą akademinį saviveiksmingumą, lytį (0 = vyrai, 1 = moterys) ir jų sąveikos terminą. Modelis buvo statistiškai reikšmingas ($F(3, 170) = 14.09$, $p < 0.001$; $R^2 = 0.199$), o akademinis saviveiksmingumas teigiamai prognozavo lūkesčius ($B = 0.881$, $SE = 0.195$, $\beta = 0.385$, $t(170) = 4.53$, $p < 0.001$). Tačiau sąveikos efektas nebuvo statistiškai reikšmingas ($B = 0.228$, $SE = 0.330$, $\beta = 0.059$, $t(170) = 0.69$, $p = 0.492$), todėl lytis nemoderuoja ryšio tarp akademinio saviveiksmingumo ir lūkesčių dėl rezultatų.

Pristatyto tyrimo rezultatai atskleidė, kad akademinis saviveiksmingumas yra susijęs su studentų aukštojo mokslo lūkesčiais dėl rezultatų ir juos prognozuoja. Ši sąsaja dera su socialinės kognityvinės karjeros teorijos prielaidomis (Lent, Brown & Hackett, 1994), ir

atliepia ankstesnių tyrimų rezultatus (Jiang et al., 2024; Lent et al., 2018). Lytis nemonderavo ryšio tarp akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų – tai leidžia daryti praktinę išvadą, kad nagrinėjamas motyvacinis mechanizmas yra pakankamai universalus ir gali būti taikomas planuojant intervencijas bei prevencines priemones abiem lytims. Tai reiškia, kad aukštosios mokyklos gali kurti bendrą priemonių paketą, nukreiptą į akademinio saviveiksmingumo stiprinimą ir pozityvesnių lūkesčių formavimą. Ateities intervencijoms svarbu atsižvelgti į kontekstines sąlygas, nes, remiantis moksline literatūra, saviveiksmingumo šaltiniai ir kontekstiniai barjerai gali skirtis pagal studijų kryptį ir aplinką (Lent et al., 2018).

Išvados

1. Akademinis saviveiksmingumas buvo statistiškai reikšmingai teigiamai susijęs su aukštojo mokslo lūkesčiais dėl rezultatų tiek bendroje studentų imtyje, tiek analizuojant moterų ir vyrų grupes atskirai.
2. Akademinis saviveiksmingumas statistiškai reikšmingai teigiamai prognozavo aukštojo mokslo lūkesčius dėl rezultatų.
3. Lytis nemonderavo ryšio tarp akademinio saviveiksmingumo ir aukštojo mokslo lūkesčių dėl rezultatų.

Literatūra

- Čekanavičius, V., Murauskas, G. (2000). *Statistika ir jos taikymai*: I knyga. Vilnius: TEV.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy. The exercise of control*. Worth Publishers.
- Bergin, A. J., & Jimmieson, N. L. (2017). The implications of university outcome expectations for student adjustment. *Journal of College Student Development, 58*(5), 752–770. <https://doi.org/10.1353/csd.2017.0058>
- Campos, M., Peixoto, F., Bártolo-Ribeiro, R., & Almeida, L. S. (2022). Adapting as I go: An analysis of the relationship between academic expectations, self-efficacy, and adaptation to higher education. *Education Sciences, 12*(10), 658. <https://doi.org/10.3390/educsci12100658>
- Fasbender, U. (2019). Outcome expectancies. In V. Zeigler-Hill & T. K. Shackelford (Eds.), *Encyclopedia of personality and individual differences* (pp. 1–3). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-28099-8_1802-1
- Flores, L. Y., Navarro, R. L., & DeWitz, S. J. (2008). Mexican American high school students' post-secondary educational goals: Applying social cognitive career theory. *Journal of Career Assessment, 16*(4), 489–501. <https://doi.org/10.1177/1069072708318905>
- Jiang, H., Zhang, L., & Zhang, W. (2024). Influence of career awareness on STEM career interests: Examining the roles of self-efficacy, outcome expectations, and gender. *International Journal of STEM Education, 11*, 22. <https://doi.org/10.1186/s40594-024-00482-7>
- Lent, R. W., Brown, S. D., & Hackett, G. (1994). Toward a unifying social cognitive theory of career and academic interest, choice, and performance. *Journal of Vocational Behavior, 45*(1), 79–122. <https://doi.org/10.1006/jvbe.1994.1027>
- Lent, R. W., Sheu, H.-B., Miller, M. J., Cusick, M. E., Penn, L. T., & Truong, N. N. (2018). Predictors of science, technology, engineering, and mathematics choice options: A meta-analytic path analysis of the social-cognitive choice model by gender and race/ethnicity. *Journal of Counseling Psychology, 65*(1), 17–35. <https://doi.org/10.1037/cou0000243>

Manzano-Sanchez, H., Outley, C., Matarrita-Cascante, D., & Gonzalez, J. (2023). Personal and contextual variables predicting college aspirations among Latinx high school students. *Voces y Silencios: Revista Latinoamericana de Educación*, 13(2), 88–114. <https://doi.org/10.18175/VyS13.2.2022.10>

Owen, S. V., & Froman, R. D. (1988). *Development of a college academic self-efficacy scale* (ERIC Document No. ED298158). ERIC. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED298158.pdf>

Ponce, M. Q. (2018). *The influence of teacher and institutional support on academic self-efficacy, academic outcome expectations, and academic interest: An exploration study* [Doctoral dissertation, Liberty University]. Scholars Crossing. <https://digitalcommons.liberty.edu/doctoral/1904>

Schunk, D. H., & DiBenedetto, M. K. (2021). Self-efficacy and human motivation. In A. J. Elliot (Ed.), *Advances in motivation science* (Vol. 8, pp. 153–179). Elsevier. <https://doi.org/10.1016/bs.adms.2020.10.001>